

[Alvilda Larsen.]

Lejerne spændt ventet paa en Afgørelse af, paa hvilket Grundlag Regnskaberne i denne Fyringssæson 1947—48 skulde beregnes. Der er foretaget en Undersøgelse af Varmefordelingsmaalerne, hvorved det er konstateret, at De samvirkende Lejerfor- eningers Formodninger, da de i sin Tid paastod, at Varmemaalene var uegnede, var rigtige. Ved Undersøgelserne af 43 Maalere er der konstateret en Fejlvisning, en Middelfavgivelse paa de fire nu eksiste- rende Maalertyper paa 8, 10, 14 og 18 pCt.

Nu anføres det i Bemærkningerne til Lovforslaget, at Afgivelserne i nogen Grad vil udjævnes, naar der findes flere Radiatorer i Brug i en Lejlighed, f. Eks. 4 Radiatorer, idet Middelfavgivelsen for disse, hvis man betragter dem under eet, og det skal man, bliver mindre, nemlig kun Halvdelen af de fire før omtalte Tal. Dette er imidlertid ikke nogen egnet Maalestok, for den Mand, der har en Maaler, der viser 40 eller 50 pCt. galt, kan ikke tilfredsstilles ved, at en anden Maaler viser mindre galt. Desuden kan fire Maalere anbragt paa fire Radiatorer i en Lejlighed udmærket godt vise 40—50 pCt. galt alle sammen. Jeg kan ikke anerkende den Teori, at jo flere Maalere der findes i en Lejlighed, des færre Fejl bliver der. Endelig er det ogsaa en ringe Trøst for den, der kun har en eller to Radiatorer og dermed kun en eller to Maalere.

De Maalere, der er i Anvendelse, har man undersøgt, men man har ikke opgivet Fejlene, antagelig fordi Fejlene har været saa store, at det vilde vække for megen Opmærksomhed, hvis de blev opgivet. Man har altsaa kun opgivet de beregnede Middeltal, som endda først vil være til Stede for Maalerne, efter at disse er korrigeret, men Undersøgelsen har altsaa vist, at Maalerne viser fejl. Derfor bør man i Udvalget tale om den Bemyndigelse, som Ministeren skal have i Henhold til § 1, til at bestemme, hvilke Varmefordelingsmaalere der kan anses for egnede. Af de 4 Maalertyper, vi har, er een en termoelektrisk Maaler, som viser 8 pCt. galt. Det er den bedste Maaler, men den er meget dyr. De øvrige 3 Typer er Fordampningsmaalere, som viser henholdsvis 10, 14 og 18 pCt. galt. Maaleren, der viser 8 pCt. galt, og den, der viser 10 pCt. galt, kan man godt anerkende, men man behøver ikke at anerkende en Maaler, der viser 14 pCt. galt, naar man har en, der kun viser 10 pCt. galt, for slet ikke at tale om den, der viser 18 pCt. galt. Maaleren med 10 pCt.s Afgivelse er en Fordampningsmaaler, og den er billig.

Den termoelektriske Maaler er for dyr at anvende.

10 pCt.s Middelfavgivelse paa en Maaler er dog ikke saa lidt. Viser Maaleren i min Lejlighed 10 pCt. galt, vil det betyde en Ekstraudgift paa 80 Kr. for mig. Ved andre Maalere som f. Eks. Gas- og Elektricitets- maalere findes der ikke saa store Fejl; man regner med 2½ pCt. for elektriske Maalere og 5 pCt. for Gasmaalere, og det er jo meget mindre Beløb, det her drejer sig om.

Det foreliggende Lovforslag genindfører i øvrigt det Princip, at Lejerne kan afgøre, om de vil have Maalere eller ej, i Mod- sætning til den nugældende Lov, der i 1942 under Henvisning til den vanskelige Brænd- selsituation paatvang Lejerne Maalere. Jeg er af den Mening, at man i Stedet for at paatvinge Lejerne disse Maalere for at spare Brændsel burde være gaaet en anden Vej. Man burde have isoleret Lejlighederne, isoleret Rørene, efterst Kedelanlæggene, ført Kontrol med Brændselsindkøbene og i øvrigt ogsaa have kontrolleret Varmemestres Arbejde; paa den Maade tror jeg, man havde varetaget Lejernes Interesser bedre. Men man valgte altsaa at lytte mere til Grundejernes Raad end til Lejernes, selv om det efter min Mening var og er oplagt, at Lejerne maa være dem, der er mest interesseret i, at der spares Brændsel; de er mere interesseret i Varmebesparelse end Grundejerne. Nu vender man imid- tid tilbage til Frivillighedsprincippet. Alligevel mener jeg at kunne spore en vis Træg- hed paa dette Omraade. § 3 giver et Flertal af Lejere Ret til at kræve, at Varmefor- delingsmaalere, der af Ministeren er anset som egnede, ikke anvendes som Fordelings- grundlag, og dette synes rimeligt. Man tager altsaa ikke Hensyn til et eventuelt Mindretal, hvis Maalere viser forkert. Sammenlignet med den Ret, man ifølge § 2 giver den enkelte Lejer, synes det urimeligt, at et saadant Mindretal ingen Ret faar. I § 2 fastslaaes det nemlig, at naar blot een Lejer protesterer over for Anvendelsen af en af de Maalere, der anses som uegnede, skal hans Protest tages til Følge, og kun hans Regnskab skal omberegnes, medens alle de øvrige Lejere, selv om ogsaa de har uegnede Maalere, skal have deres Varmebidrag beregnet efter Maalerne. Jeg finder det meget ulogisk, at en Maaler, som af en Statsinstitution er er- klæret for uegnet, overhovedet skal kunne anvendes som Beregningsgrundlag. Det er endvidere ulogisk, at man stiller de uegnede Maalere bedre i Konkurrencen end de Maa-